

84

PROTOKÓŁ W SPRAWIE DALSZEGO PRZEDŁUŻENIA MOCY OBOWIĄZUJĄCEJ MIĘDZYNARODOWEGO POROZUMIENIA CUKROWNICZEGO Z 1958 R.

sporządzony w Londynie dnia 14 listopada 1966 r.

Przekład.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 listopada 1966 roku sporządzony został w Londynie Protokół w sprawie dalszego przedłużenia mocy obowiązującej Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1958 roku.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny z zastrzeżeniami, uczynionymi przy podpisaniu przez Przedstawiciela Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1958 roku^{*)}; oświadcza, że wymieniony Protokół jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 3 października 1967 roku.

L. S. Przewodniczący Rady Państwa:
E. Ochab

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. *J. Winiewicz*

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT
DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Un Protocole portant nouvelle prorogation de l'Accord International sur le sucre de 1958 a été fait à Londres, le quatorze novembre 1966.

Après avoir vu et examiné ledit Protocole le Conseil d'Etat l'a approuvé et approuve avec les réserves faites au moment de la signature par le Représentant du Gouvernement de la République Populaire de Pologne de l'Accord international sur le sucre le 1958^{*)}; déclare que le Protocole susmentionné est accepté, ratifié et confirmé et promet qu'il sera inviolablement observé.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtue du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 3 octobre 1967.

L. S. Président du Conseil d'Etat:
E. Ochab

Ministre des Affaires Etrangères:
w z. *J. Winiewicz*

(Tekst protokołu zamieszczony jest w załączniku nr 3 do niniejszego numeru).

^{*)} „1. Podpisanie niniejszego Porozumienia, które w artykułach 14 i 34 wymienia Chiny, nie może być w żadnych okolicznościach uważane za uznanie władzy Kuomintangu nad terytorium Taiwanu ani tak zwanego „Nacjonalistycznego Rządu Chińskiego” jako legalnego i właściwego rządu Chin.

2. Biorąc pod uwagę fakt, że Polska Rzeczpospolita Ludowa jest krajem gospodarki planowej, postanowienia niniejszego Porozumienia odnoszące się do produkcji, zapasów i subsydiowania eksportu, w szczególności artykuły 10, 13 i 3, nie mają zastosowania do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

1. The signing of this Agreement, which in Articles 14 and 34 mentions China, may under no circumstances be regarded as a recognition of the authority of the Kuomintang over the territory of Taiwan nor of the so-called „Chinese nationalist government” as the legal and competent government of China.

2. Considering the fact that the Polish People's Republic is a country of planned economy, the provisions of the present Agreement concerning production, stock and subsidisation of export especially Articles 10, 13 and 3 do not apply to the Polish People's Republic.”

(Dz. U. z 1960 r. Nr 28, poz. 156).

85

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 marca 1968 r.

dotyczące ratyfikacji przez Polskę Protokołu w sprawie dalszego przedłużenia mocy obowiązującej Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1958 r., sporządzonego w Londynie dnia 14 listopada 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 4 ustęp 2 Protokołu w sprawie dalszego przedłużenia mocy obowiązującej Międzynarodowego porozumienia cu-

krowniczego z 1958 r., sporządzonego w Londynie dnia 14 listopada 1966 r., złożony został dnia 14 grudnia 1967 r. Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północ-

nej Irlandii dokument ratyfikacji przez Polskę powyższego protokołu. Zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 protokołu wszedł on w życie w stosunku do Polski w dniu 14 grudnia 1967 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty przyjęcia wymienionego protokołu lub przystąpienia do niego:

Boliwia	dnia 9 stycznia	1967 r.
Peru	dnia 30 stycznia	1967 r.
Sierra Leone	dnia 23 lutego	1967 r.
Gwatemala	dnia 28 lutego	1967 r.

Panama	dnia 10 marca	1967 r.
Filipiny	dnia 17 marca	1967 r.
Madagaskar	dnia 20 marca	1967 r.
Argentyna	dnia 22 marca	1967 r.
Tunezja	dnia 3 kwietnia	1967 r.
Irlandia	dnia 30 czerwca	1967 r.
Holandia	dnia 26 lipca	1967 r.
Barbados	dnia 6 września	1967 r.
Honduras	dnia 15 listopada	1967 r.
Portugalia	dnia 12 grudnia	1967 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 21 grudnia	1967 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

86

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie zgłaszania chorób zawodowych i ich stwierdzenia oraz dokumentacji, sprawozdawczości i statystyki tych chorób.

Na podstawie art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Chorobami zawodowymi, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia w myśl przepisów ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91), zwanej dalej „ustawą”, są choroby wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, jeżeli pozostają w związku przyczynowym z czynnikami szkodliwymi dla zdrowia ludzi i występują w środowisku, w którym osoba chora pracuje lub pracowała, albo wynikają z istoty wykonywanej pracy.

§ 2. 1. Choroby zawodowe rozpoznają i zgłaszają:

- 1) wojewódzkie przychodnie przemysłowe właściwe ze względu na położenie zakładu pracy, a w odniesieniu do pracowników kolejowych zakładów pracy poradnie chorób zawodowych okręgowych (obwodowych) przychodni kolejowej służby zdrowia,
- 2) inne zakłady opieki zdrowotnej otwartej upoważnione przez właściwy do spraw zdrowia organ prezydium wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej na wniosek przychodni przemysłowych, o których mowa w pkt 1,
- 3) zakłady opieki zdrowotnej zamkniętej w stosunku do chorych w nich przebywających, jeżeli rozporządzają możliwościami rozpoznania choroby.

2. Podejrzenie o chorobę zawodową obowiązani są zgłaszać:

- 1) zakład pracy na podstawie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy bądź na podstawie skarg osoby pracującej w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub innych danych mogących nasuwać podejrzenie o chorobę zawodową,
- 2) zakłady społeczne służby zdrowia określone w ust. 1, jeżeli nie mogą we własnym zakresie ustalić rozpoznania,
- 3) zakłady społeczne służby zdrowia inne niż określone w ust. 1, jeżeli przeprowadzone w nich badania lub dokonane oględziny bądź sekcja zwłok uzasadniają podejrzenie o zachorowanie na chorobę zawodową,
- 4) lekarze (lekarze dentyści), którzy przy wykonywaniu zawodu w zakładzie spółdzielczym służby zdrowia lub w

ramach prywatnej praktyki powzięli podejrzenie o chorobę zawodową,

- 5) lekarze weterynarii, którzy przy wykonywaniu zawodu stwierdzili u pracownika stykającego się ze zwierzętami chorymi na chorobę zaraźliwą objawy mogące nasuwać podejrzenie o zakażenie się człowieka taką chorobą.

3. Nie ma obowiązku zgłaszania chorób i podejrzeń o chorobę zawodową, jeżeli zakłady lub osoby określone w ust. 1 i 2 posiadają wiadomość o dokonany zgłoszeniu danego przypadku.

4. Zgłoszenia rozpoznania choroby zawodowej oraz podejrzenia o taką chorobę, sporządzone na formularzu według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, przesyła się do wojewódzkiego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa) właściwego ze względu na miejsce pracy osoby, której zgłoszenie dotyczy, a jeżeli chodzi o pracowników uprawnionych do świadczeń kolejowej służby zdrowia — do właściwego okręgowego (obwodowego) inspektora sanitarnego Polskich Kolei Państwowych (PKP).

5. W imieniu zakładu społecznego służby zdrowia zgłoszenia dokonuje lekarz (lekarz dentysta, starszy felczer, felczer), który powziął podejrzenie, że pracownik jest chory na chorobę zawodową.

6. Zakłady pracy są obowiązane przysyłać zgłoszenia, o których mowa w ust. 2, równocześnie inspektorowi pracy.

7. Zakłady i osoby określone w ustępach poprzedzających obowiązane są prowadzić ewidencję wszystkich wysyłanych zgłoszeń.

§ 3. 1. Zakład pracy dokonuje zgłoszenia o podejrzeniu choroby zawodowej, zobowiązuje pracownika do poddania się badaniu lekarskiemu w zakładzie społecznym służby zdrowia sprawującym opiekę zdrowotną nad pracownikami tego zakładu pracy oraz informuje o tym właściwy zakład społeczny służby zdrowia.

2. Lekarz (lekarz dentysta, starszy felczer, felczer), który, udzielając świadczeń w związku z pracą w zakładzie opieki zdrowotnej otwartej nie upoważnionym do ustalenia rozpoznania na podstawie § 2 ust. 1, powziął podejrzenie o chorobę zawodową, powinien skierować pracownika do zakła-